

Nr 653

Av herr **Johansson** i Dockered m. fl., i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 27, angående vissa bestämmelser till förekommande och hämmande av smittsamma husdjursjukdomar, m. m.*

(Lika lydande med motion nr 550 i Första kammaren)

I propositionen nr 27 föreslås bl. a. bestämmelser av generell natur för bekämpande av salmonellainfektion hos djur. Till grund för propositionen i denna del ligger ett av veterinärstyrelsen utarbetat förslag. Om misstanke uppkommit om salmonellasmitta, skall enligt propositionen veterinär förordnas att verkställa närmare undersökning. Denna kan behöva omfatta såväl gården i fråga som exempelvis företag, varifrån fodermedel levererats till gården. Veterinären skall sedan ha att vidtaga de åtgärder, som befinner sig erforderliga för att bekämpa sjukdomen. Han skall exempelvis kunna meddela föreskrifter och anvisningar om smittrening och om isolering av djur ävensom förbjuda att djur eller produkter, som kan sprida smitta, föres från stället eller att djur, som kan bli smittade, föres dit. Befogenhet att förordna om nedslaktning skall tillkomma veterinärstyrelsen eller i vissa fall endast Kungl. Maj:t.

Under de senaste årtiondena har det blivit en betydande ökning av salmonellafloran i vårt land. Av veterinärstyrelsens utredning framgår att sedan 1953 mer än 14 000 människor i vårt land insjuknat i sådana infektioner. De sammanlagda kostnaderna för arbetsbortfall och sjukvård kan uppskattas till minst 30 milj. kronor. Härtill kommer de lantbruksekonomiska förlusterna, vilka utan tvivel torde uppgå till miljonbelopp. Det framstår givetvis som angeläget, att smittrisker från infekterade livsmedel elimineras i så stor utsträckning som möjligt. Såväl hygieniska som ekonomiska skäl gör det sålunda nödvändigt, att salmonellainfektioner hos djur uppspås och bekämpas på ett effektivare sätt än vad som hittills varit möjligt. De åtgärder, som i detta syfte föreslås i propositionen, synes oss väl motiverade.

Särskild uppmärksamhet synes oss emellertid böra ägnas frågan om ersättning till djurägaren. Enligt veterinärstyrelsens förslag skulle djurägaren vara berättigad till ersättning av statsmedel för nedslaktat djur eller förstörda ägg med tre fjärdedelar av djurets respektive äggets marknadsvärde. Förslaget har icke upptagits i det i propositionen intagna förslaget till förordning om bekämpande av salmonellainfektion hos djur m. m. Huvuddelen av

ersättningsreglerna skall enligt propositionen utfärdas av Kungl. Maj:t. Departementschefen har dock uttalat, att en viss begränsning av ersättningen på sätt veterinärstyrelsen föreslagit synes motiverad som en sporre för djurägaren att själv vara verksam för att hindra smittans spridning.

Vi delar uppfattningen, att den som genom vållande eller försummelse medverkat till förlust icke bör erhålla ersättning efter det fulla marknadsvärdet. Djurägaren torde emellertid i regel icke vara skuld till infektionen. I allmänhet torde orsaken till salmonellainfektion vara infekterade livsmedel eller fodermedel, som importerats. Enligt de i propositionen föreslagna bestämmelserna kan enskilda djurägare åläggas att vidtaga åtgärder, som kan bli ekonomiskt betungande, t. ex. genom att djur måste nedslaktas, genom att infekterat foder måste förstöras eller genom att produkter inte får bortföras. Då åtgärderna till bekämpande av salmonellainfektioner sker i det allmännas intresse, synes det oss helt motiverat, att djurägaren erhåller full ersättning för förluster, som han utan eget vållande åsamkas genom ålägganden enligt de föreslagna bestämmelserna för bekämpande av salmonellainfektion hos djur m. m. Liksom fallet är enligt epizootibestämmelserna bör dock ersättning ej utgå för avlivad hund eller katt.

Med anledning av vad som ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen vid behandling av propositionen nr 27 måtte medge att djurägare må erhålla full ersättning av statsmedel för förluster, som utan hans eget vållande åsamkas honom, genom stadgande i den i propositionen föreslagna förordningen om bekämpande av salmonellainfektion hos djur eller enligt densamma meddelade bestämmelser, i enlighet med vad ovan anförts, och anhålla hos Kungl. Maj:t om utfärdande av ersättningsregler i överensstämmelse härmed; samt

att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till härför erforderlig medelsanvisning.

Stockholm den 21 februari 1961

Robert Johansson
i Dockered

Einar Gustafsson
i Kårby

Emil Elmwall